

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Må jeg lige gøre fru Else Theill Sørensen opmærksom på, at det faktisk ikke er mig, der har skrevet det, og jeg behøver jo ikke nødvendigvis at være ansvarlig for hvert ord, der står.

Men måske kan der godt i formuleringen ligge en vis brod, ikke mod fru Else Theill Sørensen, men mod integrationsministeren, for jeg skal ikke nægte, at jeg flere gange har udfordret integrationsministeren vedrørende begrebet integration, fordi han entydigt lader det afhænge af arbejdsmarkedsforhold, af, at de får arbejde, at de kommer i gang på arbejdsmarkedet, hvor jeg siger, at det har at gøre med identitet, at det har at gøre med viljen til at ville blive ét med det folk, man vil være barn af, og det er sproglige, kulturelle forhold.

Så vil jeg altså også sige, at når jeg ser et lovforslag som det her, en lille bog med utallige navne fortrinsvis af mellemøstlig herkomst, kan jeg altså ikke lade være med at se det som den langsomme forvandling af Danmark til et multi-etnisk helvede, og jeg mener ikke, det kan tages alvorligt nok.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg tror, jeg vil advare imod udtrykket multietnisk helvede anvendt fra Folketingets talerstol. Der vil blive skredet ind over for gentagelser.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Fru Else Theill Sørensen kan ikke forstå, at vi siger, at det er noget, som vi i modsætning til Venstre og De Konservative lægger den allerstørste vægt på. Jeg skal ikke nægte, at i det pres, vi har øvet hele tiden, også i forbindelse med aftalen i maj 2002, har vi fundet forståelse hos De Konservative, hos fru Else Theill Sørensen. Men vi har generelt hos regeringspartierne, og nu kan dette være sagt til selvprøvelse for fru Else Theill Sørensen, mødt det argument – vi har mødt det fra integrationsministeren, vi har mødt det fra Venstres ordfører – at det at tildele fremmede dansk indfødsret er et integrationsmiddel.

Kl. 12.30

Jeg ved ikke, om fru Else Theill Sørensen vil skrive under på den Venstreformulering. Det er jeg egentlig meget interesseret i at høre. Men det har sådan været den gangbare melodi hele vejen igennem, og efter vores mening er det en nærmest pervers opfattelse af indfødsretten. Hvis

det var et integrationsmiddel, ville det jo sige, at man kunne uddele den til alle, så snart de kom.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Til hr. Søren Krarup: Jeg har også læst navnene. Jeg har også studeret, at der er mange personer, der kommer fra kulturer, der er os meget fremmede, men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at den skade, der er sket ved, at der er så mange – ikke nødvendigvis de her personer – i det danske samfund, som så hurtigt er kommet ind, og som har en så ganske anden kulturbaggrund, altså er en skade, der er sket ved en efter vores og Dansk Folkepartis mening alt for slap udlændingepolitik i alt for mange år. Men det er altså slet ikke det, vi diskuterer. Vi diskuterer, om nogle mennesker skal have dansk indfødsret, og jeg har sagt, hvad det er, der er afgørende. Det betyder ikke, at jeg vil give hvem som helst indfødsret.

Jeg tror, man skal lede i meget andet end Folketingets forhandlinger, at man endda skal lede i alt, hvad jeg nogen sinde kunne have sagt i søvne, hvis man et eneste sted kan finde, at jeg så meget som har antydnet, at det skulle være et integrationsmiddel at give dansk indfødsret. Jeg skal ikke svare hverken for Venstre eller for ministeren. Jeg tror faktisk, at den ene gang, hvor jeg har hørt ministeren sige det, var det en fortællelse. Men nu roder jeg mig ud i noget, som ministeren hellere selv må svare på.

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, og det får han lejlighed til senere hen. Hr. Jesper Langballe.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jamen det vil jeg kvittere og takke for. Jeg sagde heller ikke, at jeg havde hørt fru Else Theill Sørensen sige det, men jeg kan altså nu forstå, at fru Else Theill Sørensen i et forholdsvis determineret tonefald lægger luft til den opfattelse, at indfødsretten skulle være et integrationsmiddel, og at fru Else Theill Sørensen er enig med os i, at dansk indfødsret er noget, man får ved lov den dag, man virkelig er blevet dansk, den dag, da man har valgt at antage sig et andet fædreland og derfor kan blive folketingsvælger på linje med os andre.

Jeg fatter ikke rigtig fru Else Theill Sørensens tale om, at vi blander tingene sammen, at vi blander det her spørgsmål sammen med til-